

Interpretacyjna analiza fenomenologiczna stanów depersonalizacji i derealizacji w grupach klinicznych i nieklinicznych

Stany zmienionej świadomości występują u ludzi zdrowych, jak również u pacjentów z różnymi zaburzeniami. Depersonalizacja (poczucie oddzielenia od własnego ciała lub umysłu) i derealizacja (doświadczenie zewnętrznego świata jako nierzeczywistego lub przypominającego sen) mogą mieć różne nasilenie i pojawiać się w różnych sytuacjach, na przykład w trakcie medytacji, praktyk religijnych lub w czasie intensywnego wysiłku sportowego. Stany te mogą też stanowić naturalną reakcję na doświadczenia traumatyczne, kiedy umysł oddziela się od przytłaczających zdarzeń i uczuć, jako forma radzenia sobie z urazem. Niektóre formy depersonalizacji i derealizacji przyjmują postać przewlekłą, są w znacznym stopniu dysfunkcyjne, powodują cierpienie i są uznawane za patologiczne. Brakuje jednak badań porównujących stany normalnej i patologicznej depersonalizacji/derealizacji, ich związków z traumą oraz sposobów, w jaki są doświadczane przez jednostki.

W ramach tego projektu przeprowadzone będą ustrukturyzowane wywiady kliniczne z 40 osobami zdrowymi (ludzie uprawiający sporty ekstremalne i uczestnicy charyzmatycznych grup modlitewnych) i 100 pacjentów psychiatrycznych z różnymi zaburzeniami psychicznymi, w celu analizy porównawczej osobistych doświadczeń, związanych z depersonalizacją i derealizacją. Badania tego typu są potrzebne, aby poprawić rozpoznawanie przez klinicystów odmiennych stanów świadomości, które mogą wskazywać na zaburzenia związane z traumą. W konsekwencji, będzie to prowadzić do lepszej diagnostyki i kierowania pacjentów na leczenie.